

“Bütün uluslar...duyup, **‘doğrudur’** desinler.”

--Tanrı (Yeşaya 43:9)

Yasal belgelerin çoğu resmi bir imza gerektirirler.

Tanrı'nın yetkili kayıtları ve antlaşmaları olduklarını iddia eden Eski ve Yeni Antlaşma Yazıları, bir kalem ile atılan bir imzaya değil, *yerine gelen peygamberlikler* olarak adlandırılan ve eşi benzeri olmayan bir imzaya sahiptirler.

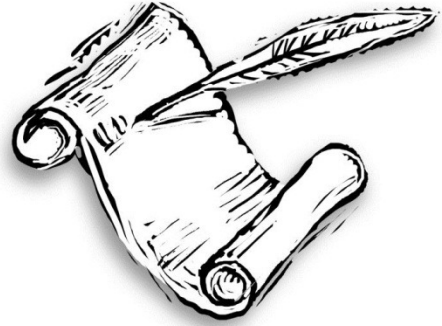
“Rab diyor ki... ‘İlk ve Son Ben’im, Benden başka Tanrı yoktur. Benim gibi olan var mı? Haber versin. Ezeli halkımı var ettiğimden beri **olup bitenleri**, bundan sonra olacakları **söyleyip sıralasın. Evet, gelecek olayları bildirsin! ...Bunları çok önceden duyurup bildiren kim? Ben RAB, bildirmedim mi?’**” (Yeşaya 44:6-7; 45:21)

Tanrı'nın mantığını kavrama konusunda başarısızlığa düşmeyelim.

Kutsal Kitap'ın geçmiş, şimdi ve gelecek hakkında beyan ettiklerine güvenebileceğimizi bilmemizin nedeni, onun, hepsi tam bir kesinlikle yerine gelen ayrıntılı peygamberliklerle dolu olmasıdır.

OLUMLU KANIT

Tarihi, yalnızca zamanın dışında Var Olan, tarih meydana gelmeden önce duyurabilir ve yazabilir.

Ölümlü erkekler ve kadınlar, belirli zamanlarda gelecekte neler olabileceği hakkında öğrenim görmüş tahminlerde bulundular, ama yalnızca Tanrı, geleceği daha şimdiden gerçekleşmiş gibi görür. Bundan bin yıl sonra ne olacağını yalnızca Tanrı bilir. Tanrısal açıklamanın dışında ne insanlar, ne melekler, ne Şeytan, ne de cinler gelecek olan bir olayı yetkili bir şekilde önceden bildiremezler.

Bazı kişiler şu soruyu sorabilirler, “Ama medyumlar, büyücüler ve falcılar var, onlar hakkında ne diyeceksiniz? Onlar geleceği bildiriyorlar!”

Öncelikle şunu anlamak önemlidir: Şeytan, “*isteğini yerine getirmeleri için kendilerini tutsak ettiği kişilere*” dünya ile ilgili fazladan bilgi ve güç verebilir. (2. Timoteos 2:26)

İkincisi, Şeytan –insanlık tarihini binlerce yıldır gözlemlemekte olan usta taklitçi ve psikolog– Tanrı’nın ‘imzasının’ sahtesini atmak konusunda oldukça uzmanlaşmıştır.

Üçüncüsü, Şeytan, belirli olayların nasıl sonuçlanabileceklerini önceden bildirme eyleminde oldukça iyidir. Şeytan’ın “peygamberlikleri”nin yanlış oldukları genellikle kanıtlanmıştır. Ayrıca bu “peygamberlikler” belirsiz ve muğlaktır. Örneğin, bir falcı, genç bir hanıma şöyle diyebilir: “Önümüzdeki birkaç yıl içinde evleneceksin ve gerçek sevgiyi bulacaksın.” Siz de bende, böyle bir “peygamberliğin” olasılık oranının büyük olduğunu ve bu nedenle gerçekleşeceğini biliyoruz. *Yerine gelen Kutsal Kitap peygamberliklerinden* söz ettiğimiz zaman, söylediğimiz şey, bu tür belirsiz ve muğlak tahminler değildir.

Şimdi **Kutsal Kitap peygamberliklerinden aldığımız üç örneği** gözden geçirelim – bir yer, bir halk ve bir kişi hakkında.

BİR YER HAKKINDAKİ PEYGAMBERLİKLER

M.Ö. 600 yılı civarında peygamber Hezekiel, eski Fenike’ye ait Sur kentine karşı peygamberlikte bulundu. Denizin kıyısında Lübnan’a yakın bir yerde kurulmuş olan Sur kenti, iki bin yılı aşkın bir süre için bir dünya başkentiydi. Bu kent, *denizlerin kraliçesi* olarak tanınırdı. Ancak yine de kentin, gücünün doruğunda bulunan bir dönemde Tanrı, Hezekiel’e, Sur’un Tanrı’nın önündeki kötülüğünün ve kibirliliğinin bir sonucu olarak üzerine gelecek olan yıkım hakkında ayrıntılı bir peygamberlik duyurmasını ve bu peygamberliği yazmasını söyledi.

Peygamber Hezekiel, şu peygamberlikte bulundu:

1. *Pek çok ulus Sur kentinin üzerine saldıracaktı.* (Hezekiel 26:3)
2. *Kente ilk saldırı, Babil Kralı Nebukadnessar olacaktı.* (ayet 7)
3. *Sur’un duvarları yıkılacak, kuleleri yerle bir edilecekti.* (ayetler 4,9)

4. *Sur kentinin halkı kılıçtan geçirilecekti.* (ayet 11)
5. *Kentin taşları, kerestesi ve toprağı denize atılacaktı.* (ayet 12)
6. *Kentin toprağı kazılıp süpürülecek ve kent ‘çiplak bir kayalık’ haline gelecekti.* (ayet 4)
7. *Kent, denizin ortasında, balıkçıların ‘ağlarını gerdikleri bir yer’ olacaktı.* (ayetler 5,14)
8. *Büyük Sur kenti ‘asla tekrar kurulmayacaktı, çünkü Egemen Rab söyledi.’* (ayet 14)

Dünyevi tarih, sekiz peygamberliğinin hepsinin yerine geldiklerini kaydeder:

1. *Pek çok ulus Sur kentinin üzerine saldırdı.*
2. İlk saldıran ulus, *Kral Nebukadnessar’ın yönettiği Babil’di.*
3. On üç yıl süren bir kuşatmadan (M.Ö. 585-572) sonra Nebukadnessar, Hezekiel’in peygamberliğini yerine getirerek, *ana kara üzerindeki Sur’un duvarlarını ve kulelerini yerle bir etti.*
4. Nebukadnessar, Akdeniz’de, kıyıda yaklaşık bir kilometre uzakta kurulmuş olan, Sur’un ada kalesine kaçmayı başaramayan *kent halkını kılıçtan geçirdi.*
5. Dünyevi tarih, M.Ö. 332 yılında gerçekleşen olayları şöyle belgeler: “Büyük İskender, Sur’un ada kısmını fetheden ilk kişi oldu. Büyük İskender, önce kentin ana kara kısmını yıktı ve sonra yıktığı yerlerin moloz taşlarını kendisini adaya ulaştıracak bir yol inşa etmek için kullanarak bu başarıyı elde etti.”⁷³ Böylece, farkında olmadan, “*taşlarınızı, kerestenizi ve toprağınızı denize atacaktır*” ifadesinde belirtilen peygamberliğin diğer kısmını yerine getirmiş oldu. İskender’in fethi, Fenike İmparatorluğu’nun bir daha asla kurulmamak üzere kesin sonunu getirdi.⁷⁴
6. Kent, aynı *‘çiplak bir kayalık’* gibi kazılıp süpürüldü.
7. Kent, “*ağların gerildiği bir yer*” haline geldi.
8. Bu olayı izleyen yıllarda sur kentini tekrar bina etmek için büyük çabalar sarf edildi. Ama bu çabalar kentin daha sonraları sürekli olarak tekrar yıkılmasına engel olamadı. Bugün Lübnan’da adı Sur olan modern bir kent vardır, ama Hezekiel’in peygamberlikte bulunduğu eski Fenike kenti asla tekrar kurulmadı. National Geographic dergisi, taş kaldırımı gösteren bir fotoğrafın altına şöyle bir manşet koymuştur: “Bugün Fenikelilere ait eski Sur kenti, bir Roma başkentine ait bu kaldırım taşlarının ve sütunlarının altında gömülüdür. Yapılacak küçük bir kazı ile Fenikelilerin kaybolan dünyasına ulaşmak kolayca mümkün olabilir.”⁷⁵

Bir insan olan Hezekiel’in, yaşadığı dönemde Sur kentine bakarak kendi bilgeliği aracılığıyla bu sekiz peygamberliği bildirmesi için nasıl bir olasılığı var olabilirdi?

Tarihi, gerçekleşmeden önce gören yalnız Tanrı olduğu için Hezekiel’e bu bilgiyi ancak Tanrı verebilirdi.

BİR HALK HAKKINDAKİ PEYGAMBERLİKLER

Kutsal Kitap çok sayıda halk ve ulus hakkında kesinlikle ve açıklıkla ifade edilmiş yüzlerce peygamberlik içerir: Mısır, Etiyopya, Arabistan, eski İran, Rusya, İsrail ve daha pek çokları.

Bu diğer yerine gelen peygamberlik örneğine geçmeden önce, amacımızın bu peygamberlikleri bizim duymayı istediğimiz şekilde duyurmak ya da onlar aracılığıyla politik veya dini bir gündem oluşturmak olmadığını hatırlayalım. Amacımız, Kutsal Yazılar'da bildirilenin ne olduğunu öğrenmektir.

Burada, yorumlaması kolay ama pek çok kişi tarafından kabul edilmesi zor olan, belirli bir ulus hakkında yerine gelmiş bir peygamberlik olayını gözden geçireceğiz.

M.Ö. yaklaşık 1920 yılında Tanrı, İbrahim'e şu vaatte bulundu: "*Bu toprakları senin soyuna vereceğim.*" (Yaratılış 12:7)

Tanrı, bu aynı vaadi daha sonra İshak ve Yakub'a da verdi.⁷⁶

İbrahim, İshak ve Yakub'un soyları önce *İbraniler*, daha sonra *İsrailoğulları* ve son olarak *Yahudiler* olarak adlandırıldı.

Bu vaatlerden yüzlerce yıl sonra Tanrı, Musa'yı, Kendisine güvenmedikleri ve itaat etmedikleri takdirde başlarına ne geleceği konusunda bilgilendirdi:

"Sizi öteki ulusların arasına dağıtacak, kılıcım ile peşinize düşeceğim. Ülkeniz viran olacak, kentleriniz harabeye dönecek." (Levililer 26:33)

"Rab'bin sizi süreceği bütün uluslar başınıza gelenlerden dehşete düşecek; sizi aşağılayacak, sizinle eğlenecekler... Bu uluslar arasında ne esenliğiniz, ne de dinlenecek bir yeriniz olacak. Orada Rab size titreyen yürekler, umutsuzluk ve bakmaktan yorulmuş gözler verecek." (Yasa'nın Tekrarı 28:37, 65)

Eski Antlaşma, bunlara benzeyen çok miktarda peygamberlik kapsar.

M.S. yaklaşık 30 yılında, Nasıralı İsa, peygamberlerin sözlerini onaylayarak Yeruşalim'in yıkımını önceden bildirdi: "*İsa Yeruşalim'e yaklaşp kenti görünce ağladı ve şöyle dedi: '...Senin için öyle günler gelecek ki, düşmanların seni **setlerle** çevirecek, **kuşatıp** her yandan sıkıştıracaklar. Seni de bağrındaki çocukları da yere çalacaklar. **Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar.** Çünkü Tanrı'nın senin yardımına geldiği zamanı fark etmedin"* (Luka 19:41-44). İsa, tapınağın kendisinden söz ederek şu ön bildiride bulundu: "*Öyle günler gelecek ki, **taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!**"* (Luka 21:6)

Kırk yıl sonra bu olaylar gerçekleşti.

M.S. 37 yılında doğan tarihçi Flavius Josephus, kendi gözleriyle tanık olduğu olayı kaydetti. M. S. 70 yılında Roma ordusu Yerus̄alim'i *kuşattı*, kentin etrafını *setlerle çevirdi* ve üç yıllık kuşatmadan sonra ordu Yerus̄alim'i *yere çaldı*. Sezar'ın kendisi, süvari bölüklerine tapınağı yıkamalarını buyurmasına rağmen, öfkeli Roma askerleri içinde saklanan Yahudiler'i öldürerek tapınağı ateşe verdiler. Tapınağın altını ve gümüşü eriyerek taşların arasına aktı. Tapınak, aynen

İsa'nın bildirmiş olduğu gibi yerle bir edildi: "*Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar.*"⁷⁷ ve aynen Musa'nın ve peygamberlerin önceden söylemiş oldukları gibi, Yahudiler dünyadaki ulusların arasına *dağıtıldılar*. Sonraki iki bin yıl boyunca tarih bu peygamberliklerin yerine geleceğine tanıklık edecekti: *Gezgin Yahudi, tüm ulusların aşağıladığı ve eğlendiği, dinlenecek bir yeri olmayan biri haline geldi.*

Kişisel duygularımız ne olursa olsun, bu Kutsal Kitap peygamberliğinin, hiç kimsenin inkar edemeyeceği bir yanı vardır. Tanrı, peygamberlerine aynı zamanda Yahudiler'in, tüm eşitsizliklere rağmen, uluslar arasında farklı bir halk olarak korunacaklarını ve bir gün Tanrı'nın İbrahim, İshak ve Yakub'a vermiş olduğu ülkeye geri döneceklerini de söyledi.

Musa, İsrailoğullarına peygamberlikte bulundu: "*Tanrınız Rab, sizi dağıttığı **ulusların arasından yeniden toplayacak***" (Yasa'nın Tekrarı 30:3). Peygamber Amos, Musa'nın peygamberliğine şu sözleri ekledi: "*Sürgün halkım İsrail'i geri getireceğim; **yıkık kentleri onarıp** orada yaşayacaklar...**Onları topraklarına dikeceğim** ve bir daha kendilerine verdiğim topraktan sökülmeyecekler.*" (Amos 9:14-15)

Dünyadaki haber yayımları şebekesi, bu olayların gerçekleştiğini bildirir.

Dünya tarihinde, Yahudi ulusunun başına gelenlerin benzeri görülmemiştir. Bu durum bir nedenden ötürü, *asimilasyon yasasına* doğrudan aykırılık teşkil etmektedir. Çünkü bu yasa, bir ulus başka bir ulus tarafından fethedildiği zaman, ülkelerinden götürülenlerin arasında hayatta kalanların, aralarında buldukları uluslar tarafından birkaç kuşak geçtikten sonra kendilerine benzetileceklerini bildirir. İki farklı ulus arasında evlilikler yapılır, yeni dil ve kültür benimsenir – ve böylece fethedilen halkın insanları birkaç kuşak sonra kendi ulusal kimliklerini yitirirler. Ancak, bu asimilasyon yasası Yahudiler için geçerli olmamıştır. Milyonlarca Yahudi çaresizlik içinde, buldukları ulus ile karışmayı ve onlar tarafından özümsemeyi denemesine rağmen bunu yapamadılar.⁷⁸

Pek çok kişinin, bu sözleri kabul ettikleri takdirde neden acı duyacaklarını anlamak hiç de zor değil. Geçenlerde, Lübnan'da yaşayan bir arkadaşım şunları yazdı: “*Peygamberliğin yerine gelmesi hakkında* (Tanrı'nın, Yahudiler'i ülkelerine geri getireceğine dair verdiği söz hakkında), *böyle bir inancı kabul etme konusundaki imaları görmezden gelemem. Bu inancı kabul etmek, benim hedefime zarar verirdi.*”

Açık konuşalım. Yahudiler'in bir halk ve ulus olarak hayatta kalmalarını ve yeniden kurulmalarını kabul etmek, İsrail yönetiminin politikasını onaylamamız gerektiği anlamına gelmez. Lübnanlı dostumu anlıyor ve ona sempati duyuyorum. Annesinin ailesi ve komşuları, 1948 yılında diğer pek çok başka kişiyle birlikte evlerinden çıkartıldılar. Ülkesi çok büyük bir acıya maruz kaldı. Tüm bunlara rağmen kavranması gereken düşünce şudur: Kutsal Kitap peygamberlerinin sözleri gözlerimizin önünde yere gelmektedirler.

Bugün, Yahudiler'in çoğunun, saygı duyduklarını iddia ettikleri kendi peygamberlerinin mesajını reddetmelerinin ardında yatan gerçek, aynı zamanda bir başka ayette bulunan sözlerin yerine geldiklerini göstermektedir. Yahudi ulusunun *ruhsal* gözleri görmemektedir: “*Bugün bile, Musa'nın yazıları* (kendi Tevrat'ları!) *okunduğunda yüreklerini bir peçe örtüyor*” (2. Korintliler 3:15). Bir ulus olarak tövbe ettikleri (zihinlerinde ve yüreklerinde köklü bir değişikliğe sahip oldukları) ve Tanrı'nın eski çağdaki mesajına inandıkları gün gelinceye kadar, yaşamlarında Tanrı'nın gerçek bereketleri görülmeyecek.⁷⁹

Kutsal Yazılar'daki yolculuğumuzun sonuna yaklaştığımızda, bu olayların, Tanrı'nın son zamanlar için tasarladığı program ile ne kadar uyumlu olduklarını göreceğiz. Aynı zamanda Tanrı'nın Orta Doğu ve tüm dünya için hazırlamış olduğu bereketler hakkındaki bazı peygamberlikleri de işiteceğiz.

“*Sizin için düşündüğüm tasarımları biliyorum' diyor Rab. 'Kötü tasarımlar değil, size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarımları bunlar.'”* (Yeremya 29:11)

BİR KİŞİ HAKKINDAKİ PEYGAMBERLİKLER

Eski Antlaşma'nın tamamında Tanrı'nın dünyaya göndermeyi vaat ettiği bir Mesih-Kurtarıcı hakkında yüzlerce peygamberlik yer almaktadır. Ölü Deniz Tomarları, bu Yazıların Mesih'in doğumundan yüzlerce yıl önce yazılmış olduklarını onaylamaktadırlar. Aşağıda bu ön bildirilerden yapılan bir seçme sunuyorum.

İbrahim'e verilen peygamberlik, M.Ö. 1900: Mesih, dünyaya İbrahim ve İshak'ın aile soyundan gelecekti (Yaratılış 12:2-3; 22:1-18. Matta 1'de yerine geldi.)

Yeşaya'ya verilen peygamberlik, M.Ö.700: Mesih, yersel bir biyolojik babası olmadan bir bakireden doğacaktır.(Yeşaya 7:14; 9:6. Luka 1:26-35, Matta 1:18-25'de yerine geldi.)

Mika'ya verilen peygamberlik, M.Ö. 700: Mesih-Kurtarıcı, Beytlehem'de doğacaktır. (Mika 5:2. Luka 2:1-20; Matta 2:1-12'de yerine geldi.)

Hoşea'ya verilen peygamberlik, M.Ö. 700: Mısır'dan çağırılacaktır. (Hoşea 11. 1. Matta 2. 13-15'de yerine geldi.)

Malaki'ye verilen peygamberlik, M.Ö. 400: Mesih'in habercisi önceden gönderilecekti. (Malaki 3:1; Yeşaya 40:3-11. Luka 1:11-17; Matta 3:1-12'de yerine geldi.)

Yeşaya'ya verilen peygamberlik, M.Ö. 700: Körlerin görmesini, sağırların işitmesini, kötürümlerin yürümesini sağlayacak ve iyi haberi yoksullara iletenecekti. (Yeşaya 35:5-6; 61:1. Luka 7:22; Matta 9 ve diğer bölümlerde yerine geldi.)

Yeşaya'ya verilen peygamberlik, M.Ö. 700: Kendi halkı tarafından reddedilecekti. (Yeşaya 53:2-3; aynı zamanda: Mezmur 118:21-22. Yuhanna 1:11; Markos 6:3; Matta 21:42-46; ve diğer bölümlerde yerine geldi.)

Zekeriya'ya verilen peygamberlik, M.Ö.500: Bir tarla satın almak için kullanılacak olan otuz gümüş uğruna Mesih'e ihanet edilecekti. (Zekeriya 11:12-13. Matta 26:14-16; 27:3-10'da yerine geldi.)

Yeşaya'ya verilen peygamberlik, M.Ö. 700: Mesih reddedilecek, haksız yere suçlanacak, Yahudiler ve Uluslar tarafından yargılanacak ve öldürülecekti. (Yeşaya 50:6; 53:1-12; aynı zamanda: Mezmur 2&22; Zekeriya 12:10. Yuhana1:11; 11:45-57; Markos 10:32-34; Mata 26&27'de yerine geldi.)

Davud'a verilen peygamberlik, M.Ö. 1000: Elleri ve ayakları delinecek, kendisini izleyenler onunla alay edecek ve giysileri için zar atılacaktı. (Mezmur 22:16,8,18. Luka 23:33-37; 24:39'da yerine geldi.) (Bu peygamberliğin, çarmıhın, bir ölüm cezası şekli olarak uygulanmasından çok önce söylenmiş olduğunu aklınızda tutun.)

Yeşaya'ya verilen peygamberlik, M.Ö. 700: Suçluların en kötüsü gibi öldürülecek olmasına rağmen, zengin bir adamın mezarına gömülecekti. (Yeşaya:53:8. Matta 27:57-60'da yerine geldi.)

Davud'a verilen peygamberlik, M.Ö. 1000: Mesih'in bedeni mezarda çürümeyecekti, O, ölüme galip gelecekti.(Mezmur 16:9-11; aynı zamanda bkz: Matta 16:21-23; 17:22-23; 20:17-19; ve diğer bölümler. Luka 24; Elçilerin İşleri 1&2'de yerine geldi.)

Olasılık yasaları herhangi birinin böylesine özel ve gerçekliği kanıtlanabilir peygamberlikleri yerine getirmesinin “imkansızlığını” açıklarlar. Ama yine de tüm bu peygamberlikler tam olarak yerine geldi.

Daha sonra bir Kutsal Kitap olarak bu listeye geri dönmek ve her Eski Antlaşma peygamberliğini okuyup, bunun yerine gelişinin Yeni Antlaşma’da nasıl kaydedildiğini görmek isteyebilirsiniz.

PEYGAMBERLİĞE ÖZGÜ SEMBOLLER VE ÖRNEKLER

Kutsal Yazılar’ın her yerinde, yüzlerce *peygamberliğe* ek olarak yine yüzlerce *sembol ve örnek* (bu sembol ve örneklere aynı zamanda *imalar, tasvirler, gelecekte gerçekleşecek olan bir olayın hayalleri ve resim ile tanımlayan açıklamalar* olarak da işaret edilir) yer almaktadır.

Tanrı, bu görsel yardımcıların her birini, Kendisi ve insanlık hakkındaki planını dünyaya öğretmek için tasarladı.

Kutsal Yazılar’da yaptığımız yolculuk esnasında pek çok sembol ve örnek ile karşı karşıya geleceksiniz. Örneğin, göze çarpan en önemli *sembol*, bu kitabın 19. bölümünden başlayan ve 26. bölümüne kadar devam eden sayfalarda belirgin bir şekilde açıklanan, *kurban edilen bir kuzudur*.

21. bölümde, Tanrı’nın, halkına, *bir örnek* olarak inşa etmelerini buyurduğu *taşınabilen tapınak* olarak adlandırılan özel bir çadır hakkında bilgi edineceğiz. Taşınabilen tapınak ve bu tapınakla ilgili her şey, insanlara Tanrı’nın nasıl olduğunu ve günahkârların nasıl bağışlanabileceklerini ve O’nunla sonsuza kadar birlikte yaşamak için gereken nitelikleri nasıl kazanacaklarını anlamaları konusunda yardımcı olacak güçlü görsel yardımcılarıdır.

Yakub oğlu Yusuf ile Nasıralı İsa’nın yaşamları arasında yapılacak bir karşılaştırma, Yazılarda bulunan *resim ile tanımlayan açıklamalar* türünde çarpıcı bir örnek sağlar. Yusuf’un ve İsa’nın yaşamları arasında yüzden fazla benzerlik mevcuttur. Tanrı, Yusuf’un yaşamını, 1700 yıl sonra dünyaya gelecek olan İsa’nın bir resmini çizmek için kullandı.⁸⁰

Bu tür örnekler ve peygamberlikler için yalnızca bir tek mantıklı açıklama mevcuttur:

Tanrı.

PEYGAMBERLİĞİ AMACI

Mesih yeryüzündeyken şöyle dedi:

“Size şimdiden, **bunlar olmadan önce** söylüyorum ki, **bunlar olunca** benim O olduğuma **inanasınız.**” (Yuhanna 13:19)

Gelecekteki olayların önceden bildirilmeleri ve sonra tarihte gerçekleşmeleri, Tanrı'nın, habercilerini ve mesajını onayladığını gösteren bir yoldur. Gerçek ve yaşayan Tanrı, O'nun Sözüne olan imanımızı güçlendirmek için şöyle der: “**Sonu ta başlangıçtan ve henüz olmamış olayları** önceden bildiren, *Tasarım gerçekleşecek'...diyen benim.*” (Yeşaya 46:10)

Kutsal Yazılar'da yapacak olduğumuz yolculuk, dünyanın nasıl başladığını yazan Kutsal Kitap'ın ilk kitabında –*Yaratılış*– başlayacak. Yolculuğumuz, dünya tarihinin son olaylarını önceden bildiren Kutsal Kitap'ın son kitabında –*Vahiy*– bitecek.

Kutsal Kitap'ın gerçekliği kanıtlanabilir geçmişi ve önceden görülemeyen geleceği hakkındaki ifadelerinin doğru olduklarından nasıl emin olabiliriz? Güneşin yarın doğacağından bizi emin kılan aynı mantığı bu konuya da uygulayarak emin olabiliriz. Güneş sistemimiz, binlerce yıldır mükemmel bir kayda sahiptir. Yeryüzü, eksen üzerindeki dönüşünde hiçbir zaman başarısızlığa uğramamıştır. Güneş sürekli olarak doğar ve batar. Aynı şey, Kutsal Kitap peygamberliği için de geçerlidir. Tanrı'nın kitabı, gerçekliği kanıtlanabilir her konuda mükemmel bir kayda sahiptir.

TANRI'NIN MEYDAN OKUMASI

Bazı dindar kişiler, aynı zamanda kendi kutsal kitaplarının da yerine gelmiş peygamberlikler içerdiğini öne sürerler. Eğer birinin böyle bir iddiada bulunduğunu duyarsanız, kendisinden saygılı bir tutum ile şu ricada bulunun: “Bana, senin kutsal kitabının en ikna edici peygamberliklerinden üç ya da dört tanesini içeren kısa bir liste verebilir misin?” Böyle bir liste verebilme olasılığı yoktur, ama verdiği takdirde, yapacağınız ilk iş, peygamberliklerin önceden bildirdikleri olaylar gerçekleşmeden *önce* yazılıp yazılmadıklarını tetkik etmek olsun. Sonra bu peygamberlikleri yerine gelip gelmediklerini onaylamak için dünya tarihi ile karşılaştırın. Ben, deneyimlerim sonucunda eğer böyle peygamberlikler varsa, onların az sayıda ve belirsiz olduklarını gördüm.

Gerçek ve yaşayan Tanrı, aşağıdaki meydan okumasını tüm dinlere ve zihinlerde oluşturulan tanrılara iyi bir amaçla sunar:

*“Davanızı sunun, kanıtlarınızı ortaya koyun’ diyor Rab... Putlarımızı getirin de **olacakları bildirsınler bize. Olup bitenleri** bildirsınler ki düşünelim ve **sonuçlarını bilelim**. Ya da **gelecekte olacakları** duyursunlar bize. Ey putlar, **bundan sonra olacakları** bize bildirin de ilah olduğunuzu bilelim. Haydi, bir iyilik ya da kötülük edin de hepimiz korkup dehşete düşelim. Siz de yaptıklarınız da hiçten betersiniz, sizi yeğleyen iğrençtir.” (Yeşaya 41:21-24)*

Tam bir kesinlikle yerine gelmiş olan ayrıntılı peygamberliklerle ilgili çok sayıda örnek getirme konusunda Kutsal Kitap tektir.

Gerçek ve yaşayan Tanrı, insanlığa, Mesajının doğruluğunu tarihi, tarih gerçekleşmeden önce yazarak kanıtladı.

Yerine gelmiş peygamberlik, **O’nun imzasıdır.**